

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2XEObd/6/2025
Identifikačné číslo spisu:	8103898681
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8103898681.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti POHOTOVOST', s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej G. R., narodenej XX. G. XXXX, O. G. XXXX/XX, XXX XX D., o vymoženie 434,50 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7Er/2599/2003, o odvolaní a dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 27. júna 2013 č. k. 16CoE/116/2013-51, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní oprávnenej z a s t a v u j e .
- II. Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- III. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .
- IV. Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 19. apríla 2012, č. k. 7Er/2599/2003-34, rozhodol tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil v zmysle § 57 ods. 1 písm. g) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

2. Krajský súd v Prešove uznesením z 27. júna 2013, č. k. 16CoE/116/2013-51, v prvom výroku napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Druhým výrokom odvolací súd návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) zamietol.

3. Oprávnená podala proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku II. o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. odvolanie (na č. l. 64 spisu), ktorým žiadala uvedené rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku I.,

ktorým napadnuté uznesenie prvej inštancie potvrdil podala oprávnená aj dovolanie na č. 1. 54 spisu.

4. Súdny exekútor ani povinná sa k odvolaniu a dovolaniu oprávnenej nevyjadrili.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý upravuje postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov a ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Z. z. Občiansky súdny poriadok. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. Z uvedeného dôvodu posudzoval Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) prípustnosť podaných opravných prostriedkov podľa právnej úpravy účinnej v čase ich podania.

6. Najvyšší súd najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávnenej.

7. Oprávnená v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bola už stranou konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak isto podala odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu; najvyšší súd konanie o jej odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1OboE/6/2013; sp. zn. 1OboE/92/2013, sp. zn. 1OboE/113/2014, sp. zn. 1OboE/178/2014, sp. zn. 1OboE/153/2014) s tým, že a) odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b) rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c) najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 O.s.p., § 10 ods. 1 a 2 O.s.p., resp. § 34 a § 35 CSP). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

8. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávnenej nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil podľa ustanovenia § 161 ods. 1 a 2 CSP.

9. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas riadne zastúpená dovolaateľka (§ 429 ods. 2 písm. b/), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania je potrebné zamietnuť a že dovolanie oprávnenej smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ CSP).

10. K návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolaateľky (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, sp. zn. 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012 a sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré najvyšší súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ CSP, má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska zo strany súdov nižších inštancií išlo o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov, vzhľadom na ktorú skutočnosť dovolací súd návrh na prerušenie dovolacieho konania ako nedôvodný zamietol.

11. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávnenej najvyšší súd na odôvodnenie svojho záveru v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou

istou dovolateľkou, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jej dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 4Cdo/326/2012, 1Oboer/216/2014, 1Oboer/235/2014, 1Oboer/253/2014, 1Oboer/287/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

12. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie oprávnenej smerujúce proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou dovolania.

13. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

14. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 12 CSP tak, že povinnej návrhu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože povinnej v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

15. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.